

Ἔνας πτερωτός Μέλας Ἀετός.

Τὸν ἴσαμε τὸν Ἄρη
τῶν Στόλων, τῶν Στρατῶν,
τὸν ἴσαμε νὰ πάρῃ
τὸν Μέλαν Ἀετὸν.

Μέο ἀπὸ Σπανιάδες τοῦ φώναζαν καὶ ρούγαις;
αἰτὲ μεγάλε στάσου,
καὶ δεῖξε τῆς φτερούγαις
καὶ τὰ τοαλόνυχά σου.

Ἰφούται Μέλαι Ἀετοί, καὶ μὲ κλαγγὴν μεγάλην
ἐφώνησε στὸν Κάϊζερ: νενίκηκα τὸν Ράλλον.
Ἰφούται Μέλαι Ἀετοί, σ'τὰ νέφ' ὑπερφηφάνω,
πλὴν ἐπικράνθη δι' αὐτὸ κάθε ρεπουμπλικάνος.

Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἡ Ραλλοῦ
τὴν ἐπαθε χιώτικη,
ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κ' ἀπ' ἄλλου
τὴν εἶδαν ἀλλοιώτικη.

Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμοῦθ
ὁ δρυμὸς, ὁ σκληρὸς,
ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐμπερδεῦθ
ὅσ' τὸν μπερδὲ πονηρὸς.

Αἰτὸς φηλὰ καθότανε
στὸν ἤλιο καὶ ἴαζε ζῆτανε.

Καλῶνα πῆγε σ' τοὺς Κορφοῦς, καὶ τῶρα σ' τὴν Ἀθήνα
πῆχες ἀπλόνη τὰ φτερά,
καὶ πᾶν ἀπότοια μωρὰ
νὰ σκεπασθοῦν μ' ἐκεῖνα.

Ἐκδρομεῖς μεγάλοι καὶ σπουδαῖοι Ἕλληλοι.

Φ. — Λοιπὸν τὸν εἶδες τὸν Δεσοῦν, Γαλάτην προσφιλῆ,

κ' ἔδουε τοὺς ἄλλους ἐκδρομεῖς;

Π. — Τὸς εἶδα, Φασουλῆ.

Φ. — Ἑλλάς, Γαλλία, μὲ στενὴ πνευματικὴ συμβίωσις,
μεγάλῃ καὶ στὸν Παρνασσὸν κ' ἀδελφικῆ δεξιῶσις.

Τοὺς ἐκεράσαμε κρασιὰ, συμπάνγαις καὶ σερμπέτσια,
κ' ἔγ' ὡς τοὺς εἶπα τέτοια.

Τέκνα πατρίδος κραταιᾶς, φιλέλληνης θερμοί,
τοῦ Πραξιτέλῃ τρέξετε νὰ δῆτε τὸν Ἑρμῆ.
Τὰ κάλλη φηλαφήσετε τὰ ποθανατισμένα,
κ' ἔπειτα φηλαφήσετε παρακαλῶ κ' ἰμένα.

Βεβαίως ἐθαμάσατε σὰν ἔδουε μὲ σιγὴν
ἐκεῖνος, ποῦ κατέδασαν τὸν Ὀλυμπον σ' τὴν γῆν,
κ' ἔμαθα σ' τὴν Ἀκρόπολιν ἀπάνω πῶς δακρύσατε
μόλις τὴν ἀντικρύσατε.

Μερὸι γ' αὐτὰ τὰ δάκρυα σὰς λέγει, προσφιλεῖ,
κ' ὁ κρῦος Φασουλῆς,
κ' ἂν γ' τὰ κλέη τὰ παλῆα, ποῦ θέλλουν καρποφόρα,
βλέπω τὸ μάτι σας θολό,
ἐν τούτοις σὰς παρακαλῶ
μαζ' ἐμοὶ νὰ γελᾶσθε λιγάκι γ' τὰ τῶρα.

Κυτᾶτε πέτρας λατρευταῖς,
ποῦ μεγαλῶνουν πρὸ πολὺ
τὸ τωρινὸ μας χάλι.

Καὶ θέλει σπάσιμο μ' αὐταῖς
ἡ κλούβια μας ἡ κεφαλή,
τὸ κλόβοιο μας κεφάλι.

Κυτᾶξετε, παρακαλῶ, σὲ φωτεινὰ εἰκόνας
τοὺς πάλαι Παρθενόνας,
ἀλλ' ὅμως καὶ τὰς φυλακὰς κυτᾶξετε συγχρόνως
τοῦ παλαιοῦ Στρατῶνος.

Ἀναπολήσετε Νυμφῶν εἰδύλλια καὶ μύθους,
ἀλλ' ἐνταῦθ' κυτᾶξετε καὶ τὰ Παντρεμενάδικα,
οπουδὴν ἀντλήσετε πολλὴν οἰ Δαναῶν πίθου,
μὰ πάρετε τὴν βέλτα σας κ' ἀπὸ τὰ Πισαρδάδικα.

Παϊάνων μέλη φέλλετε σὲ πανυμνήτους βράχους,
ἐνωπισθετε κ' ὕψηλούς συγχρόνως ἀμανέδες,
ζητήσετε τοὺς παλαιούς τοὺς Μαραθωνομάχους,
ζητᾶτε καὶ τοὺς τωρινούς μέσο' στοὺς καφφενέδες.

Ἰδῆτε Καρυάτιδας κ' ἄλλα χαρῶν πλάσματα,
ποῦ δὲν μπορεῖ τὸ κάλλος τῶν νὰ μὴ σὰς συγκινήσῃ,
ἀκούσατε τῶν παλαιῶν βατραχῶν τὰ κοσμάτια,
μὰ ρίξετε καμμιὰ ματζὰ καὶ σ' τὸ Βατραχονῆσι.

Εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς πρὸς δέσην ἐλάτε
κ' ἐκεῖ θαυμάσατε τὸ φῶς πυρίου διαφρηλάτου,
καὶ πῆτε μας ἂν ἔσχε καμμιὰ φορὰ, Γαλάται,
κ' ἐκεῖνα τὰραπόσταρα νὰ δῆτε τοῦ γαλάτου.

Τὸν κλασικὸν μας ἤλιον ὀμνήσατέ τὸν εἰλο...
ἐκεῖνος ὅπως ἐφεγγε' σ' τὴν παλαιᾶν Ἑλλάδα,
ἐκεῖνος ἀπαράλλακτος καθὼς ἤτανε ὀδῆι
φωτίζε καὶ τὴν σήμερον κλεινὴν φεουτοϋλλάδα.
Καὶ σήμερ' ἀπαράλλακτος, καθὼς κ' ὁ Βόρων λέγει,
μόνον αὐτὸς ἀπέμεινε τὰς κεφαλὰς νὰ φλέγγ.

Πρὸς τὴν Γαλλίαν πάντοτε θερμὴν ἀγάπην τρέφω,
δὲν λησμονῶ τὴν δρᾶσιν τῆς καὶ τάπειρα καλῆ τῆς,
καὶ σ' τὰς Γαλλίδας τὰς ἀβράς τὸν λόγον τῶρα στρέφω...
πῶς φαίνεται ἐπαφρόδιτος ἡ καθεμερὶ Γαλάτις
καθὼς τοῦ Πυγμαλίονος ἐκείνην τὴν Γαλάτειαν,
ἐν τούτοις συγχωρήσατε τῆς γλώσσης τὴν ἀκράτειαν.

Ἐ τῆς συγχρόνου χάριτος κυρία Καρυάτιδες,
μ' ἀρῶσι καὶ τὸ πνεῦμα σας, ποῦ κάνει χωρατάδες,
καὶ μάθετε μετὰ χαρᾶς, ἐρατεινὰ Γαλάτιδες,
πῶς ἔξρουν π' τὰ Γαλλικὰ φαροὶ κ' οἱ γαλατάδες.

Καὶ πάλιν σ' τὰς Ἀθηνᾶς σὰς καλῶ
ν' ἀκούσατε ρητόρων ταπεινάματα,
καὶ τῶρα κατευθῶν σας καλῶ,
καὶ σ' ἔδουε τοὺς ἑδικούς μας χαιρετίσματα.

Ἔτσι ποῦ λὲς ὠμίλησα σ' αὐτὸ τὸ πανηγύρι,
κ' ἔπηγα τότε, κοκοβέ,
κ' ἐρώτησα τὸν Ὀλιβὲ
ἂν ὀγήκανε καὶ σ' τὸ Παρι τὸ μούσουλια κ' οἱ τοῖροι.

Καὶ καμφοῖσις κομιταῖς,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελαῖς.

Τιμολέων ὁ Βιοβίζης, Πρόεδρος Πρωτοδικῶν,
σίμνωμα δικαιοσύνης, κόσμημα δικαστικόν,
τὸ παράσημον ἐπήρε τὸ τοῦ ΠαναγιῶΤ Τάφου,
κ' ἔδε δεχθῆ καὶ τὰς προσήσεις τοῦ Ρωμηοῦ τοῦ στιχογράφου.

Ἄνδρέοπουλος Ἀργύρης, χορευτὴς ἀπὸ τοὺς πάνυ,
ἐσπερία τὴν Τετάρτην σ' τὸν Δημοτικὸν θᾶ κἀν.